

Richard Mikkelsen svarar Thomas Arabo

I anledning af Thomas Arabos indlæg i Sosialurin den 27. juli 1993 om filetfabrikkerne og »mølposefolket« vil jeg gerne præcisere følgende:

1. Det fremgår af de vedtægter, som det færøske landsstyre og den danske regering har oprettet for Finansieringsfonden af 1992, at Fonden bl.a. har til formål, »at tage initiativ til eller medvirke ved strukturtilpasningen af det færøske erhvervsliv.« Fonden skal altså ikke, som nævnt i Arabos indlæg, alene interessere sig for gældssanering og finansiering.

2. Fonden har deltaget aktivt i oprettelsen af Føroya Fiskavirking, men har ingen indflydelse på hvilke filetfabrikker, der skal videreføres, og hvilke der skal nedlægges eller lægges i »mølpose«. Det tilkommer alene det nyoprettede selskabsbestyrelse og direktion at tage stilling hertil. Dette er blevet fremhævet over for Landsstyret gentagne gange og også tilkendegivet over for den færøske offentlighed.

3. Arabo synes at være af den opfattelse, at alle 22 filetfabrikker skal overleve. Blandt fagfolk på Færøerne er der ellers stort set enighed om, at antallet af filetfabrikker bør reduceres, således at oparbejdningen af fisken kan koncentreres på færre enheder, der så til gengæld får mulighed for at gøre forsøg med en øget forædlingsgrad, hvilket, i hvert fald på sigt, vil virke beskæftigelsesstimulerende.

4. Det er forkert at påstå, at Fonden og de færøske bankledere tilpasser alt til flaskehalsen – råvaremanglen. Bankerne må naturligvis vurdere de enkelte låneansøgninger ud fra de gængse bankmæssige principper og under hensyntagen til deres likviditet, men er disse forhold i orden, vil der næppe fra bankside være hindringer for, at der skabes øget beskæftigelse ved hjælp af ind-

-Det er for enkelt at gøre finansieringssiden, herunder "de danske bankdirektører" til skurken i stykket. Noget sådant er sort tale, som måske kan bruges over for færøske vælgere, men som ikke hører hjemme i en seriøs diskussion af Færøernes alt for store problemer skriver Richard Mikkelsen m.a. i aftursvari til samrøðu við Tunmas Arabo í Sosialinum.

Her er Richard Mikkelsen saman við Jørn Astrup Hansen og Tage Benjaminsen, bankastórunum í Sjóvinnubankanum og Føroya Banka

købte fisk. Det af Arabo nævnte tilfælde kan skyldes andre forhold end mangel på kredit.

5. Det er for enkelt at gøre finansieringssiden, herunder »de danske bankdirektører«, til skurken i stykket. Noget sådant er sort tale, som måske kan bruges over for færøske vælgere, men som ikke hører hjemme i en seriøs diskussion af Færøernes alt for store problemer.

6. Ligesom Føroya Fiskavirking er Føroya Banki og Sjóvinnubankin selvstændige foretagender med egne bestyrelser og direktioner. Finansieringsfonden skal ifølge sine vedtægter interessere sig for de to bankers kapitalforhold, men

blander sig absolut ikke i deres enkelte udlånsdispositioner. Det er naturligt, at politikerne interesserer sig for ban-

kernes udlånspolitik, men det ville være en farlig vej, hvis man søgte at gøre sin indflydelse gældende i konkrete til-

fælde.

7. Der kan være grund til at gøre opmærksom på, at de store millionbeløb,

**við-
merkingar**

der tidligere fra Den Danske Bank og senere via lån fra den danske stat er blevet tilført det færøske banksystem, er medgået til dækning af tab eller forventede tab. Pengene har ikke forøget bankernes udlånskapacitet, men gjort det muligt for dem at overleve, således at man på Færøerne har undgået den katastrofe, der ville følge af et bankkollaps.

8. Den polemiske form i indlægget må naturligvis stå for Arabos egen regning, men det skal være ham tilgivet, at han som politiker er faldet for denne fristelse.

København, den 5. august 1993

Richard Mikkelsen